

ವಿನೋ, ವಿಧಿ ಅವನಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟತ್ತು.

ನಲವತ್ತು ತುಂಬಿದರೂ ಮದುವೆಯಾಗದ ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಎನ್ನಯಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಗರ ಜೋಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅದು ಯಾಕೋ ವಿನೋ ಅವನ ಸಿಟ್ಟು ನೇತ್ತಿಗೇರಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೈಮರೆತು ಮಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದ. ಆದರೆ, ಒಂದು ಓಡಿ ಹೋಯಿತು: ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು, ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ, ವಿಲವಿಲನೆ ಚಕ್ಕದರೆ ಸುತ್ತು ಹಾಕತೋಡಿತು. ಭೂಜಂಗನಿಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಶಾಯಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವವ್ವರಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಗಳ ಭಳಗೆ ವಿಚ್ಛಿತ ವಿದ್ಯುಮಾನವೋಂದು ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಷ್ಟಾಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಎರಡೂ ಭೂಜಂಗ ಸೋತು ಸಡಿಲವಾಗಿಬಿಟ್ಟವು; ಸೊಂಟದ ಬಲವು ಕುಗಿ, ಕಾಲುಗಳು ಬಸವಳಿದಂತಾಗಿ ನೋಡನೋಡುತ್ತಲೇ ಭೂಜಂಗನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು, ದೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಾತ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿ!

ಖದಾರು ತಿಳಿಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊಡೆದವನರೆ ಇಡ್ಡ ಭೂಜಂಗ, ಕ್ರಮೇಣ ಚೀತಪರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರೋಜಮೃತೇಗೋ ವಿನೋ ತಾಟಗಿತ್ತಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಯೊಬ್ಬಳು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೂ ಗುರುತಿಸುವುದು ಸರೋಜಮೃತ ಸೋಸೆಯೆಂದೇ. ಅವಳಾದರೋ ಅತ್ಯೇಗೆ ತಕ್ಕ ಸೋಸೆಯಾಗಿದಳಳು; ಒಬ್ಬಳು ಸೇರು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಸವಾಸೇರಿ!

ಭೂಜಂಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ಎಂದರೆ, ಸರೋಜಮೃತ ಸೋಸೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ತಿಳಿದ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಅವರದ್ದು ಬರಿ ಎರಡು ಏಕರೆ ಗಡ್ಡೆಯವೈ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಲ್ಲ ಸರೋಜಮೃತ ಸೋಸೆಯೇ ಹೊರತು ಮಗ ಭೂಜಂಗನಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯಾನೆ ಮರದ ಕೊರದನ್ನು ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತಾನೂ ಹತ್ತಿ ನಿಂತು, ‘ಹೌತೆ’ ಅಂದರೆ ಸಾಕು, ಎತ್ತುಗಳು ಬಾಲವೆತ್ತಿ ಸಟಸಟನ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕುತ್ತುವೆ. ಹೂಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದ ಮಣಿನ ಹಂಡೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕೊರಡಿನ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಹುಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತುವೆ ಗಂಡಸರು ಹತ್ತಲು ಹೆಡರುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ತೆಂಗಿನ ಮರವನ್ನು ಇವಳೇ ಹತ್ತಿ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲ ಲೀಲಿಂಡಲೋ ಉಂಡೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು, ಗಡ್ಡೆ ಬದಿಯ ಹೊಳೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಭತ್ತದ ಸಸಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಕುಂಟೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಮಲಗಿಸಿ, ‘ಉಸಾ! ಉಸಾ!’ ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಕೊಡಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಕ್ಕಿಲು ಬಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಗಂಡಸರು ಬಾಯಿಗೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ನೋಡಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಪಕೆಂದರೆ, ಒಳಗಿನಿಂದ ಅವಳ ಅತ್ಯ ಸರೋಜಮೃತ ‘ಅದೇನು ಕುನೋತದೆ ಅಂತ ಅವಳನ್ ನೋಡೋದು; ತಾಕ್ಕಿದ್ದರೆ ನೀವೂ ಬಂದು ಮಾಡಿ ನೋಡಾನ್ ಎಂದು ಗಂಡಸೂ ನಾಡಿ ಜಾಗ ಖಾಲಿಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಳಿನ ಉರಿಯ ಕಳೆದು, ಸೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಗುತ್ತಿರೆ, ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಾಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತಂದು, ಹೊರಗೆ ಚಿಟ್ಟೆ ಬದಿಗೆ ಉದ್ದುರ್ಧ್ವಕ್ಕಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚೆರಿನ ತುದಿಗೆ ಬಾಳಿ ಪಟ್ಟೆಯ ಸಣ್ಣ ದಾರವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊವು ನೇರುತ್ತಾ, ಹಾಕೊಂದನ್ನು ಗುನುಗುವ ಹೆಂಗಸೂ ಸರೋಜಮೃತ ಸೋಸೆಯೇ!